

જીવનમાં કહે છે કે બાલપણે આપણ સમુનેહી રમતા નર નર
વેશે તથા શાંતિનાથના જીવનમાં કહે છે કે—

‘તું જે જાણે તો કું કમલ, તું કમલ તો ‘કું વાસના’ વિગેરે
ઉપરથી ખારી થયા વિના રહેતીજ નથી કે—તેમના પરિવૃત્ત હૃદય પ્રદેશમાં
ભક્તિનો ઝરો નિરંતર વહન કરતોજ હશે.

જ્યાનું જરા જરા જીવન સખીએ તો પણ આખી છુદ્ધ જુદી ખતી
શે તેમ છે તેથી હવે હજી રામવિજયજીના રામધર્મમાં જગ્યા વર્ણન કરી
પ્રસ્તાવનાની પ્રસાદી પુરી કરી તેમની કૃતિના અમુત્યું પાન કરવા
આગળ જવા દઉં.

રામવિજયજી નામના એ કવિએની કૃતિ આ છુદ્ધમાં દાખલ કરવામાં
આપેલ છે જેમાં ૧ સુમતિવિજયજીના શિષ્ય છે અને બીજા વિમલવિજય-
જીના શિષ્ય છે તે બંને કવિઓના જુદા જુદા વખતે કરવા તે એકને
જાજુદીપના સૂર અને બીજાને પાતળી ખંડના સૂરના રાખાણ કરવા
જેવું છે અર્થાત તે બંને કવિઓ સૂરની સખાન દાખલકામાં સરખાજ
પ્રમાણ કરી થયા હોય તેમ તેમની કેટલીક કૃતિઓ ઉપરથી જણાય છે.

સુમતિવિજયજીના રામવિજયજીએ જનાવંતી કાવ્યો—આ છુદ્ધમાં
જે દાખલ કરવામાં આવેલ છે તે સવને ઉપયોગી થાય તેવા છે. કાવ્ય
સરસ અને સ્ત્રી પુરુષો જનેને માટે ઉપયોગી થાય તેવી છે અને ભક્તિ
પ્રદેશના ઉચ્ચ પ્રવાદમાં હાથ જાય તેવા છે જેવા કે નારે પ્રભુ નરિ
માનું વિગેરે.

અને વિમલવિજયજીના રામવિજયજીએ જનાવંતી કાવ્યોમાંથી કેટલીક
એજ કાવ્યો છે પણ પાણીથી ભરેલા તરેણમાં—તેજના એજ દીવા જેવો
વિસ્તારને પામે તેમ તે એ કાવ્યો વિસ્તાર પામે તેવા છે જુઓ સોગમ

છે પ્રતિમા મનોહારિણી દુઃખંદરી, શ્રી ચીરંજીવંદની ।
 ભકતોને છે સર્વદા મુખકંદરી; જાણે ખીલી ચંદની ॥
 આ પ્રતિમાના શુભ જાવ ધરીને, જે માણસો ગાય છે ।
 પામી સઘળા મુખ તે જગતના, મુજિ ભણી જાય છે ॥૧૧

સકળ કર્મવારી મોક્ષ માર્ગાધિકારી ।

ત્રિભુવન ઉપકારી કેવળ જ્ઞાન ધારી ॥

ભવિષ્યન નિત્ય સેવો દેવ એ ભજિ જાયે ।

એહિજ જિન ભજંતા સર્વ સંપત્તિ પાવે ॥ ૧૨

જિનવર પદસેવા સર્વ સંપત્તિ દાર્પ ।

નિઘરિન મુખદાર્પ કપરશ્ચિ સદાર્પ ॥

નમિવિનમિલ્લહીજે સર્વ વિદ્યા વડાર્પ ।

રિખમ જિનહુ સેવા આધર્મ તેહપાર્પ. ॥ ૧૩

દશ તિર્થંકરોની સ્તુતિ.

દિક્ષા બ્રહ્મ પ્રથમ તીર્થ તમેજ સ્થાપ્યુ,

ઠે ભવ્યતું કંઠસુ દુઃખ અનંત કાપ્યુઃ

એવા પ્રભુ પ્રભુમીયે પ્રભુયે તમેજ,

મેવા પ્રભુ ચિવતણાં અર્પે અમેજ.

સંધો દુષી મગનમંદલ માંહિ વ્યાપી,
 ને સૂર્યની નેમ રહી સેહું શ્યાંત કાપી;
 જેના પ્રતાપ બગથી મધવા નમે છે,
 તે શ્રી સુપાર્શ્વ વરજો અમને જમે છે.

॥ ૭ ॥

ગ્રીહો પદે રવિ યતાં જમ ચંદ્ર તે કથાં ?
 ને મુક્તિ પ્યાન સરખું પ્રભુ મુખ તે કથાં ?
 ને દેવતા મનુજના મનને દરે છે,
 તે નાથ ચંદ્ર વરજો ચિત્તદુઃ દરે છે.

॥ ૮ ॥

દરતે રહી અમલ નીર જગાય નંબું,
 દાને કરી નીરખતાં જમ સર્વ તેવું;
 જેનો પ્રતાપ માંહિમા નવિ ચિંતવાએ,
 તે શ્રી સુવિધી વરજો મન શ્યાંત થાએ.

॥ ૯ ॥

વર્ષાવીને નષીત મેધ તણીજ ધારા,
 પ્રાણી તણે પૂરણ દર્શ વધારનારા;
 સ્વાદાદ અમૃત જગ અમ દર નાંખે,
 ને ચર્ણમાં ધરણ શીવદનાથ રાખે.

॥ ૧૦ ॥

૩૭ : ગીતા ૧૦ : ૧૩

શાળ દાળ મુરહા ફવ યોગ, મન વાંછિત કાપક વંચોલ;
 ધરે મુખરેલી નિર્મળ ચિત, યૌતમ નામે પુત્રવિનિત. ૧
 યૌતમ હૃદયે અવિચળ ભાજ, યૌતમ નામ જપે જનભંજ;
 મહોદા મહિર મેરૂ સમાન, યૌતમ નામે સદ્ગ વિદ્યાન. ૨
 ધર મુખરૂ પોદાની ભેડ, વાડ પહોચે વાંછિત કોડ;
 મહિયલ ગણે મોટા રાજ, ભેડે યૌતમના પાપ. ૩
 યૌતમ પ્રભુઆ પાતક દબે, હૃદય નરની સંગત મળે;
 યૌતમ નામે નિર્મળજ્ઞાન, યૌતમ નામે વાધે વાન. ૪
 પુણ્યવંત અવધારો સદુ, શુભૌતમના શુભ છે બદુ;
 કંઈ લાવવડ સમય કરભેડ, યૌતમ યુદે સંપતિ કોડ. ૫

શ્રી શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથનો છંદ.

પાસ શંખેશ્વરા શાર જા સેવકાં, દેવકાં એવડી વાર લાગે;
 કોડી કર ભેડી દરબાર આવે ખડા, હાકુરા ચાકુરા માન માગે. ૧
 પ્રગટ થા પાસછ મેઢી પડદો પડે, મોડ અમુરાજને આપ કોટો.
 શુભ મહિરાજ મનુષ્યમાં પેસીને, ખલકના નાથછ બંધ ખોસો. ૨
 જનતમાં દેવ જનદીય તું જનતા, એમ શું આજ જિનરાજ હોય.
 મોટા દાનધરી તેહને લાખીએ, દાન દે ગેહ જન કાજ મોંધે. ૩
 બીડ પડી ભાડવા ભેર લાગી જરા, તલસણ ત્રીકમે તુજ સંભાર્યો;
 પ્રગટ પાતાળથી પલકમાં તેં પ્રભુ, ભક્તજન તેહને ભવ નિવાર્યો. ૪
 આદિ અનાદિ અચિદંત તું એક છે, રીત દયાજ છે કોણ ફોળે;
 ઉદય રતન કહે પ્રગટ પ્રભુ પાસછ, પામી ભયભંજનો એક પૂજો. ૫

- કાચે લાંતલે ચાલકી ખાંખી, કુવા થઈ અઘ કાઠીયું એ; ૧૧
 કલંક ઉતારવા સતી મુખદાએ, ચંપા બાર ઉઘાડીયું એ. ૧૧
 મુશનર વાંદેત શિયલ અખંડીત, શિયા શિવપદમામિની એ; ૧૨
 જેઠને નામે નિર્મળ ચંપ્રયે, બહિહારી તમ નામની એ. ૧૨
 હસ્તિનાપુરે પાંદુ રાજનો, કુંતા નામે કામિની એ; ૧૩
 પાંદવ માતા હયે દયારની, બહેન પતિવ્રતા પદ્મિની એ. ૧૩
 શીલવતી નામે શીલવતપારિણી, ત્રિવિધે તેહને વંદીયે એ. ૧૪
 નામ જપતાં પાઠકે બપે, દરિયજુ ફરિત નિહંદીયે એ. ૧૪
 નિષિધા નગરી નગદ નરિંદનો દમયંતી તમ જેઠની એ; ૧૫
 સંકટ પહોંચી શીલવજ રાખ્યું, ત્રિભુવનકીર્તિ જેઠની એ. ૧૫
 અનંગ અછતા જન જન પૂજિતા, પુષ્પચુલા ને પ્રભાવતી એ, ૧૬
 વિશ્વવિખ્યાતા કામિવશાતા, સોલમી સતી પદ્માવતી એ. ૧૬
 વીરે લાખી શાએ સાખી, ઉદયસ્તન બાએ મુદા એ; ૧૭
 વહાણું વાતા જે નર બલુગે તે લહેયે મુખ સંપદા એ. ૧૭

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વજીન છંદ

સેવો પાશુ શંખેશ્વરો મન મુખે, નમો નાથનિએ કરી એકભુખે,
 દેવી દેવતાં અન્યને શું નમો છે, મહો ભવ્ય લોકો ભુલાં કાં ભમો છે.
 ત્રિલોકના નાથને શું વલ્લે છે, પગ્યા પાસમાં ભૂતને કાં ભલે છે,
 સુરધનુ છંડી અજ શું ચહો છે, મહાપંથ મૂઢી કુપયે મલે છે.
 તને કોણ ચિંતામણી કાચ માટે, મહે કોણ રાસભને હસ્તિ સારે,
 મુશન ઉપારી કોણ આક વાવે, મહામૂઢ તે આકુલા અંત પાવે.

મુખને મેલું ક્યું દોષો પ્રણવા ગાઈને, ૧૪ ॥ ૭૩ ॥
 નેત્રને નિહિત કર્યાં પરનારીમાં લપટાઈને, ૧૫ ॥ ૭૪ ॥
 બી ચિત્તને દોષિત ક્યું ચિંતી નહરૂં પરવસું, ૧૬ ॥ ૭૫ ॥
 નાથ! માણું મું થયે આશક થઈ ચૂક્યો વસું. ૧૭ ॥ ૭૬ ॥

દાગજાને દત્તક પીણ દામની જિહ્વામણી,
 વિવધમાં બની અંધ હું વિહંગના પાશ્યો વણી;
 પશુ પ્રકારનું જાજ લાવી લાજ આપતણી કને,
 તણો સહુ લેયો કહું કર માફ મારા વાંકને. ૧૮ ॥ ૭૭ ॥

નવકાર મંત્ર વિનાશ દીધો જન્ય મત્રો બાણીને,
 કુશાલનાં વાક્યોવટે દણી આજમેની વાણીને;
 કુદેવની સંગત થકી કમી નકામાં આચર્યા;
 મતિજન્ય થકી રત્નો સુખાવી કાષ્ઠ દટકા મેં શણ. ૧૯ ॥ ૭૮ ॥

આવેલ દટિ માર્ગમાં મૂઝી મહાવીર આપને,
 મેં મૂઝપીયે દુઃખમાં બ્રાહ્મ મહત્ત્વ આપને;
 નેત્રબાણો ને પયોધર નાખી ને મુંદર કટી,
 શલ્યગર મુંદરીયો લણુ ઉટકેલ થઈ ભોવાં અતિ ॥ ૨૦ ॥ ૭૯ ॥

મૂત્ર નવતી સમ નારી નણું મુખચંદ્ર નિરખવા વતી,
 મુજ મન વિષે જે રંગ લાગ્યો જાડપ પશુ શુકો અતિ;
 તે મુનરૂપ સમુદમાં પિણા છતાં અતો નથી,
 તેનું કંઠો દારણુ તમે જયું દેખ હું આ પાપથી. ૨૧ ॥ ૮૦ ॥

જ સ્નાન ચિત્તવ્યા તે રોગસત્તમ ચિત્તવા નહિ,
 નન ઇચ્છયું ધનવત્ પલ મૃત્યુને પ્રીતયું નહિ;
 ચિત્તવ્યું મેં નહિ કાશગૃહ સખી છે નારીઓ,
 મંદુની આગા મહીં ભયમાત્ર હું ભૂલો ગયો. ૩૨૦૪

૭૬ આચારોવટે સાધુ હૃદયમાં નવ રહ્યો,
 કામ પર ઉપહારનાં ચશ પલુ ઉપાર્જન નવ કર્યો;
 ૧ તીર્થનાં ઉદ્ધાર આદિ કોઈ કર્યો નવ કર્યો,
 ૧૮ અરે ! આ લક્ષ ધારણી તજા દેરા કર્યા. ૩૨૧૪

૬ વાણીમા વૈરાગ્ય કેદો રંગ લાગ્યો નહિ અને,
 રંગ તણું વાણ્યો મહોં ચાંતિ મળે ક્યાંથી મને ?
 કે કેમ હું સંસાર આ અધ્યાત્મ તો છે નહિ જરી,
 કેવલ તત્ત્વોવાનો ઘરો જગત્તો ભરાયે કથમ કરી ? ૩૨૨૪

૭ પામવે નથી પુણ્ય દીધું ને નથી કરતો હજી,
 તે આવતા ભવમા દરો ક્યાંથી ચમે દે નાથજી;
 ભુગ ભાવીને સામ્રાજ્ય ત્રણે ભવ નાથા હું દારી ગયો,
 રથમી ! ત્રિશંકુ જેમ હું આગ્રસમાં ભટકી રહ્યો. ૩૨૩૪

૮ કથમ નકામુ આપ પાસે નાથ ! શું ભકતું થઈ,
 કે દેવતાના પૂજા ! આ ચાસ્તિ મુજ પોતાતરું;
 બલો સ્વરૂપ ત્રણે લોકનું તે માહરું શું માર આ,
 નથાં કોઈને દિગ્ગજ નહિ ત્યાં પાછળની ને જગત ક્યાં ? ૩૨૪૪

“ ચૈત્યવંદનો ”

અથ શાંતિજન ચૈત્યવંદન.

સદગ ગુણગણધી પ્રકાશવર્ત મેયો ।
દુરિત વિમિત ભાનુઃ કલ્પવૃક્ષપ્રમાનઃ ॥
ભવજલ નિધિ પાતઃ સર્વ સુખેષુ હેતુઃ ।
ઐ ભવતુ સતતં વઃ ભવસે શાંતિનાથઃ ॥૧॥

ભવ ભવ તુ હનતામ આજ, મનીયો ગુણ સ્વામી;
ભવિતામી ભકતો રૂપ, જન માંતરભમી, ॥ ૧ ॥

રૂપારૂપી ધર્મ દેવ, આતમ આરામી;
ચિદાનંદ લીલન ભવિંત્ય, સિવલીલા પામી. ॥ ૨ ॥

સિદ્ધ પુદ્ગલું વંદના, સકલ સિદ્ધિ વર પુદ્ગલઃ
રામ પ્રભુ પ્થાને હરી, પ્રમટે આવમ રૂદ. ॥ ૩ ॥

હનતુ સ્થાવર જાત્યો, ભમીયો ભવ માંદી;
વિદ્યોદિવ મહી વસ્યો, સિવતા નહીં ક્યાંદી. ॥ ૪ ॥

નિર્ધ વ પથ્યોદિવ માંદી દેવ, કરમે હું આત્યો;
હરી કુર્મ નરકે મયો, તુમ હરીગન નદિ પાવો. ॥ ૫ ॥

ભોમ ભનત મને હરીને, પામ્યો નર ભવવાર;
હવે જનવારકુતુંહો મજ્યો, ભવજન પાર ઉતાર. ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીમંધર જિન ચૈત્યવંદન.

- તે શ્રીમંધર જન ધણી, આ બસને આવે,
દેણાવંત દરણા દરી, અમને વંદાવે. ૧
- સરસ બાજા તુમે ધણી એ, જો દોરે અમવાય;
બવોબવ હું હું ગાહરો, નહીં મેહું દેવે સાથે. ૨
- સમસ્ત સંગ હંડી દરી એ, ચારિત્ર લઈશું;
પાપ તુમારા સેવીને, ચિવરમળી વરશું. ૩
- એ બલજો મુજને ધણીએ, પૂરો શ્રીમંધર દેવ;
ઈલા થકી દુ લીનવું, અવધારો. મુજ સેવ. ૪

અથ શ્રી આદિજિન ચૈત્યવંદન.

॥ શીવદેવજીના રાસમાંથી

અરિહંત નમો બ્રહ્મવંત નમો, પરમેશ્વર જિનરાજ નમો;
પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રેમે પંખત, સિદ્ધાં મધસાં કાજ નમો.—અ૦૧

પ્રભુ પારંગત પરમ ગદોદય, અવિનાશી અકલંક નમો;
અકર અમર બાહુત અતિશય નિધિ, પ્રવચન ધણધિ.

મયંક નમો અ૦૨

તિદુવજ્ઞ કવિત્વ જન મન વહિવ, પૂરજ્ઞ દેવ સ્વાસ્થ નમો,
લગી લગી પાપ નશું હું કાર્યે, દરજોડીને ત્રિપ્લાલ નમો.—અ૦૩

લિહ પુદ્ગ જન જન સજ્જન, નવના નંદન દેવ નમો;

તલસ મુરામુર નરવર નમ્યક, આરે અદનિશ સેવ નમો.—અ૦૪

માધવ મુદિ આઠમ દિને, આઠ કર્મ કર્યા દૂર;	
અભિનંદન ચાલે પ્રભુ, પામ્યા મુખ જરખુર.	૩
એટીજ આઠમ દેવણી, જનમ્યા મુખતિ ત્રિષુદ;	
આઠ ભતિ ઠલસેં કરી, નહવરાવે મુરખદ.	૪
જનમ્યા ભેદ વહી આઠમે, મુનિમુવતજવામી;	
નેમ અપાઠ મુદિ આઠમે, અષ્ટમી ગતિ પામી.	૫
ગ્રાવજુ વહની આઠમે, નમિ જનમ્યા જગભાણ;	
તેમ ગ્રાવજુ મુદી આઠમે, પાસજીનું નિર્વાણ.	૬
ભાદવા વહી આઠમ દિને, ચવિયા સ્વામી મુપાસ;	
જિન ઉત્તમ પદ પવને, સેવ્યાથી શિવ વાસ.	૭

અથ એકાદશીનું ચૈત્યવંદન.

શાસન નાયક વીરજી, પ્રભુ દેવજી પાયો.	
સંઘ ચતુર્વિધ સ્થાપવા, મહાસેનવન આયો.	૧
માધવ સ્તીત એકાદશી, સોમજ દ્વિજ ધર;	
ઈદ્રભૂતિ આદે' મમ્યા, એકાદશ વિર.	૨
એકાદશ્યે' ચક્રજુજી, તેહનો પરિવાર;	
વેદ અર્થ અવગ્રો કરે, મન અભિમાન અપાર.	૩
જીવાદિઠ સંશય હરીએ, એકાદશ મજુ ધર;	
વીરે સ્થાપ્યા વંદીએ, જિન શાસન અવગાર.	૪
મહી જન્મ અરમહીપાસ, વરચરજુ વિજામી;	
જપમ અજિત મુખતિ નમિ, મહિ ધનવાની વિનામી.	૫

જરા જર્જરી ભૂત ચાદવ, સૈન્ય રોગ નિવારતા,
 વડીયાર દેશે નિત્ય બીરાજે, ભવિક ઇવને તારતા;
 એ પ્રભુ તણાં પદ પત્ર સેવા, રૂપ કહે પ્રજુતા વરો,
 નિત્ય જાપ જાપીએ પાપ જાપીએ, સ્વામીનામ શંખેશ્વરો ૬

અથ પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન.

પરમેશ્વર પરમાતમા, પાવન પરમિત્ત;
 જય જમ સુર દેવાધિદેવ, નયજે મેં રિત્ત;
 અચળ અકળ અનિકાર સાર, કંડેણા રસ સિંધુ;
 જગતિ જન આધાર એક, નિર્ઝારણ બંધુ.
 શુભ અનંત પ્રભુ તાહરાએ, કિમહિ કહા ન જાય;
 રામ પ્રભુ જિન પ્યાનથી, ચિદાનંદ સુખ યાય. ૩

અથ જિનપૂજાનું ચૈત્યવંદન.

નિજ રૂપે નિજનાથકે, દ્રવ્યેં પણ તિમહિં;
 નામ સાપના મેદથી, પ્રવડ જમમાંદિ.
 અપ્યાનમથી એટીયે, નિર્જેષા ચાર,
 તે. પ્રભુ રૂપ સમાન ભાર, પામે નિરધાર.
 પાવન ન્યાતમને કરેજી, જન્મ જરાદિક દૂર.
 તે પ્રભુ પૂજા પ્યાનથી, રામ કહે સુખ પૂર. ૩

શ્રીસિદ્ધાચાર્યનું ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધાચાર્ય ચિખરે ચડી, પ્યાન ધરો જનહીંગ,
 મન વચન કાવ એકામરુ, નામ જપે એકહીંગ. —૧

શુભંત્ય ગિરિ વંદીએ, બાહુનગી શિવદામ;	
મારૂંદેવા મુંદરીક ગિરિ, રેવત ગિરિ વિશ્રામ.	૨
વિમળાચળ સિદ્ધશબ્દ, નામ જગીરથ સાવ;	
સિદ્ધસેવને સદુચ્ચ કમલ, મુક્તિ નિલય જલકાર.	૩
સિદ્ધાચળ ચતુર્દ ગિરિ, હંકને કોટી નિવાસ;	
દદંબ ગિરિ લેહિત નખું, તાલમ્બજ મુખવાસ.	૪
મહાબલ દદ ચક્તિ સદ્ધિ, એ એકવીશે નામ;	
સાતે શુદ્ધિ સમાચરી, નિત્ય દીગે પરચામ.	૫
દગ્ધ શૂન્યને અવિધિ દોષ, અતિ પરિણતિ જોડ;	
ચાર દોષ છંદી જાને, ભક્તિ ભાવ શુભ ચેહ.	૬
માનવ ભવ પામી કરીએ, સદગુરૂ તીરથ જોમ;	
શ્રીગુણવીર શાસને, શિવ રમણી જાલોગ.	૭

શ્રીપર્યુપણ ચૈત્યવંદન.

પર્વ પર્યુપણ શુભ નીલો, નવ કદંપ વિહાર;	
ચાર માસાન્તર ધીર રહે, અર્ધાંજ અર્ધ ઉદાર.	૧
આપાદ શુદ્ધ ચક્રિય થઈ, સંવતસરી પચાસ;	
મુનિવર દિન સિતેરમે, પડિલ્લમતાં ચોમાસ.	૨
ધ્રાવક પણ સમતા પરી, કરે ગુરૂના બહુમાન;	
કદંપત્ર મુવિદિત મુજે, સાંભળે એક તાન,	૩
જિનવર ચૈત્ય જુહારીએ, ગુરૂ ભક્તિ વિશાસ;	
પ્રાચે અષ્ટ ભષાંતરે, વરીયે શિવ વરમાલ.	૪

૧ છે દાસ-નિષ્ઠા તપસે કૌલસંભવ, ૪૪૬

હરે દેવ તું એક પ્રાર્થના, ૪૪૭

તેવ પાવન સમે જગતનો દિહાર કર,

હર હરી મોહિ ભવંચંદ્રથી વારી, ૪૪૮

હિતથી અધિક તુજ ભક્તિ મુજ મનવસી,

હું શું સમઘ પ્રતિભધ લાગ્યો;

મિક પાપલુ અમ લોકને જે ચર્યો,

હિતને સુદન તુજ ભક્તિ સમો. ૪૪૯

વન-જ ઠાય મંજે યામ તુજ પ્રભુમીભે,

તુજ સુપરે કંઠ ધન્ય ધન્ય અનુભવ;

ધન્ય-હૃદય-કોલે તુજ સદા સમરલ,

ધન્ય-તેનાવ-જે મન દિહાર. ૪૫૦

શુભ મનંદા સદા તું જ ખંડને જર્ણ,

એક શુભ દેવ તુજ શું વિમાલો.

રેવલુ એક દેવ સિદ્ધાલુ સપાલાઈ;

લોકની આપલ નેલે આલો. ૪૫૧

જં જં સમ રં રં તુજ દિગ્ધિ દિહારને,

રવિ સદા આપિક તપ તેજ સેલો;

નયનિલવ પુષ સેવક-હું-ઓપરેદ

જય હંદ અમ મોહિ-જાન-નિજાને. ૪૫૨

અથ શ્રી મુખનિજિન સ્તવન.

સદગુણ કુનિર—એ દેશી

દેતોયે મુલ્ય મું મહીય, વાપ મુજ મન પ્રીતિ,

નિંદુ જિમ વિસ્તરેય, જલખાંદે કહી સીવિ;

શ્રી જિનમું હાખે, અવિદ્યઃ જન—

૫૧૫

જનમું ને પ્રીતપ્રીય, છાની તે ન રચ્છય,

મહાસ્તુરી લલોય, મહિ માંદે મહાસર કોખાગી

હિયે નવિ મેરૂ હંકાયે, છાજહિયે દિવિ નેજ,

જહિમાં જિમ જન ન માંચ, મુજ મન જિમ મનુ દેવ

આવ ૮. ૩ ૯

એ છિયે નહિ અધર અરૂણ જિમ, ખાન. જનમુજ મ,

જન ભર ભર મનુ મુલ્ય પ્વાણ, નિમ મુજ પ્રેમ અજન

આવ ૧૧૮૫

શ્રી હંદુ પલાલમુ ય, ન રહે હિદિ વિરચર.

અરૂણ કહે મનુ લલોય, નિમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર ચોખાપા

અથ શ્રી પદ્મમુખનિન સ્તવન

સદગુણ કુનિર—એ દેશી

પદ્મમુખ જિન જાઈ અલગા રહ્યા, નિહાંધી નાંચે શેખોય,

હાગળા ને મરિય વિદ્યાં નવિ અંપજે, ન અલે જલ વિરોધેય,

મુનુલ સનેહારે હિદિ ન વિસ્તરે—એ અસ્તુરી.

૫૧૬

મનમાંદિ આભી, વામિયે, હવે દેખ નિમરવા દેવાય;
 ને બેઠ મહિત મુજ મું મિલે, તો પશ્ચકમાંદી છુટાય. શ્રી ૪
 કમલે આખ્યા દિમ છુટયો, દીધા વિજુ કહેલું કૃપાલે;
 તો મું દહવાદ લેઈ રહ્યા, કહે માન કરેા પુચ્છીયાલ. શ્રી ૫

અથ શ્રી શાંતિજિન રતન.

મુંદર શાંતિજિજુંદની, હજિ છાને છે,
 પ્રભુ મંત્રા જલ મંબીર, દીર્ઘિ ગાને છે; એ આંકળી ॥
 મનપુર નયર સોહામણું, યલું દીપે છે,
 વિશ્વસેન નરિંદનો નંદ, કંદર્પ ઝીપે છે. ૧
 અધિરા માનાયે ઉરધર્યો, મન રંભે છે,
 મૂનલંબન કંથન વાન, બાવડ બંભે છે. ૨
 પ્રભુ હામ વરસ મેામે બામે, નત લીધું છે;
 પ્રભુ પામ્યા દેવવ્રજાન, કારજ મીધું છે. ૩
 ધનુષ યાદીય ઇંમનું, તનુ સોદે છે;
 પ્રભુ રેશન્ય પુનિ વરમન, બવિ પઠિયોદે છે. ૪
 બાગસલ પ્રભુડા બાળી, જન તારે છે,
 ભૂંડતા બવજલ માંદિ, પાર ઉતારે છે. ૫
 શ્રી મુમતિવિજય મુદનામયી, દુઃખ નામે છે,
 કહે મુમતિવિજય વિનમન, નાનિધિ પામે છે. ૬

ગતને સ્વર્ગ સ્વર્ગથી અધિકુ, જ્ઞાનીને કૃત દેઈ રે, મન ૦ ૬
 યા કષ્ટ વિના કૃત લહીયે, મનમાં શ્વાન ધરેઈ રે. મન ૦ ૥ ૩ ॥

ઉપાધ બહુ વિધની રચના, યોગ માયા તે જાણે રે, મન ૦
 દ દ્રવ્ય ગુણ પર્યાય શ્યાને, શિવ દિયે પ્રભુ સપરાણે રે.

॥ મન ૦ ૥ ૪ ॥

પદ વલ્લભ્યા તે રક્ષા તાજા, અલગ અંજ ન સાજા રે મન ૦ ॥
 ચક્ર યશ કહે અવર ન પ્યારું, એ પ્રભુના ગુણ ગાઉં રે.

॥ મન ૦ ૥ ૫ ॥

અથ શ્રી મહિમજિન સ્તવન.

(નાભિ સયા કે નામ—એ દેશી)

મુઝ મુઝ રીજની રીજ, અટપટ એહ ખરિરી ॥

અટપટ નાચે કામ, ખટપટ ભાંજ પરિરી, ॥ ૧ ॥

મહિનાય જુઝ રીજ, જન રિજે ન હુએરી ॥

મય રીજજુને ઉપાધ, સાહુમું કાંઈ ન જુએરી. ॥ ૨ ॥

સારાખ્ય ઉ લોક, સહુને સમ ન ચરીરી ॥

એક દુહવાએ ગાઠ, એક જો બોલે હસીરી. ॥ ૩ ॥

લોક લોકોતર વાત, રીઝછે દોષ જુઝરી ॥

વત અકધર પૂજ્ય, ચિંતા એહ દુઝરી. ॥ ૪ ॥

અવલો એક સાંઈ, લોક તે વાત કરેરી ॥

તો નવવિજય મુશિખ, એહિજ ચિત્ત ધરેરી ॥ ૫ ॥

બત્રીશ વર્ષ સમય છે, એકજ શ્લોક મોઝર,
એક વર્ષ પ્રભુ તુજ ન માયે જનનમાં,
કેમ કરો યુધીએ ઉદાર.

૪

તુજ શુભ કોણ ગણી શકે, જો પદ કેવલ હોય,
આવિર્ભાવે તુજ સયલ શુભ માહરે,
પ્રહસ ભાવથી જોય.

૫

શ્રી પંચામરા પાસછ, અસ્ત કરું એક તુજ,
આવિર્ભાવથી યાચ દયાલ કૃપાનિધિ,
કરૂણા કીજેછ મુજ.

૬

શ્રી જિન ઉત્તમ તાહરી, આશા અધિક મહારાજ,
પદવિજય કહે એમ લટું શિવનગરીનું,
અમૂલ્ય અવિચલ રાજ.

૭

શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન.

રેકુ રેકુ તજુદ હાથી—એ દેવી.

શ્રી પાસછ પ્રમટ પ્રભાવો, તુજ મૂરતિ મુજ મન ભાવીરે,
મનમોહના જિનરાયા.

સુર નર કિસર શુભ ગાયારે, મનમોહના જિનરાયા.

જે દિનંધી મૂરતિ દિડી, તે દિનથી આપદા નીડીરે—મ૦ ૧

મુખ મટકાકું સુપ્રસન્ન, રોખન રીજે ભવિ મલરે, મ૦

સમગ્રાન્ત કેરાં કચોલાં, નવલું રીઠે રંગરોશરે—મ૦ ૨

હાંચે ન ધરે હથિયાર, નહી જપમાલાનો પ્રચારરે, મ૦

ઉત્સર્ગે ન ધરે વામા, જેદથી ઉપજે સુવિ ક્રમારે—મ૦ ૩

તે દેખી દીલ્લુ નવિ રીઝે, શી કરવી તસ વાત.
 તું ગતિ તું મતિ તું મુજ પ્રીતમ, હવ હવન આધાર રે
 રાત દિવસ સ્વપનાંતર માંહી, તુંહી માહારે નિરધાર. ના
 અવશુષ અહુ ઉવેખીને પ્રભુ, સેવક કરીદે નિહાલરે;
 જગ બંધવ એ વિનંતી મારી, માહરાં સવિ દુઃખ દૂરે ટાલ.
 ચેલીશમા પ્રભુ ત્રિભુવન સ્વામી, સિદ્ધારથના નંદરે;
 ત્રિશક્ષાજના ન્હાનપ્રિયા પ્રભુ, તુમ દીકે અનિહિ આનંદ.
 સુમતિવિજય કવિરાયનો રે, રામવિજય કરે જોડ રે;
 ઉપગારી અરિહંતજી, માહારા, ભવભવનાં બંધ છોડ. ના

અથ શ્રી મહાવીરજીન રતવન

કડખાની દેશા.

તાર હો તાર પ્રભુ, મુજ સેવક બણી, જમતમાં એટલું મુજય
 હામ અવશુષ ભર્યો, જાણી પોતા તણે, દયાનિધિ દીન પર
 હયા કીરો. ૧

રાગ દેવે ભર્યો, મોહ વૈરી નડ્યો, લોકની રીતિમાં ધણે
 કોધવશ ધમધમ્યો, શુદ્ધ શુભ નવિ રમ્યો, ભમ્યો ભવ માં
 હું વિવશ માતો. ૨

આહયુ આચરણ, લોક ઉપચારથી, શાસ અજ્યામ પણ કાંઈ
 શુદ્ધ ધદાન વલિ, આત્મ અવલંબ વિનુ, તેડયો કાર્ય તિલે
 કે ન સીધે. ૩

સ્વામી હરિસણ સમે, નિમિત્ત લહી નિર્મળો, ને ઉપદાન
 શુચિ ન

અથ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું પંચ કથ્યાણિક.

સ્તવન પ્રારંભ.

દોહા.

શાસન નામક શિવકરણ, વંદ્ય વીર જિણુંદ;
પંચ કથ્યાણિક તેહનાં ગાથું ધરી આણુંદ. ૧.

મુણતાં મુણતાં પ્રભુ તણા, ગુણ ગિરવા એક તારા
જહિ વૃદ્ધિ મુખ સંપદા, સફળ હોય અવતાર, ૨.

॥ ઘણ પહેલી. ॥

જાપથી શુદ્ધ હૃદયથી—મે રેલી.

સાંભળજે સસનેહી સરણા, પ્રભુછનાં ચરિત ઉઘાસે,
ને સાંભળશે પ્રભુગુણ તેહનાં, સમક્ષિત નિર્ભાળ ધારે ૨.—સાં

જાણુદીપે દક્ષિણ ભરતે; માહણકુંડ ધારે,

રિખભદ્રત બ્રાહ્મણ તસ નારી, દેવાનંદા નામે ૨.— સાં

આપાદ મુદિ છૂ પ્રભુછ, પુષ્પોત્તરથી અવિષા,

ઉત્તરા દ્વાદશુણ ભેમે પ્રભુ આવી, તસ કુખે અવતરિયા ૨.—સાં

તે સ્યદ્ગીપે સા દેવાનંદા સુપત મન્દિક નિરખે,

પરભાતે મુજિ કંઠ રિખવદત, દેશમાલી હરખે ૨.— સાં

ભાખે ભોગ અર્થ મુખ હોયે, હોયે પુત્ર મુખણ,

તે નિમુલે ને દેવાનંદા, ઈકુ વચન પ્રમાણ ૨.— સાં

ભોગ જહા ભોગવતી નિચરે, ભેવે અચરિત હોવે,

ઠાવિં છૂ મુરેશ્વર હરખે, અર્પે પ્રભુછને ભેવે ૨.— સાં

ગમેલી દેવ તેડાળ્યો તેટલો ॥ ૨ ॥ કહે માહણકુંડ નવ
 જઈ ઉચિત કરે, દેવાનંદા કુખેથી પ્રભુને સંહારો ॥ નવ
 દ્વિત્રયકુંડ રાય સિદ્ધારથ ગેહિની, ત્રિશલા રાણી ધરો પ્ર
 કુખે તેહની. ॥ ૩ ॥ ત્રિશલા ગર્ભ લેઈને ધરો માહણી ઉર
 બાસી રાત વસિત કણું તેમ સુર કરે ॥ માહણી દેખી સુપન
 બાણે ત્રિશલા હયાં ત્રિશલા સુપન લહે ત્યાં ચોઠ અલંકાર્યો
 ॥ ૪ ॥ હાથી વૃષભ સિંહ લક્ષ્મી માલા મુંદર, યશ
 રવિ વજ્ર કુંભ પદ્મ સરોવર સામરૂ ॥ દેવવિમાન રવણ
 પુત્રકે અગ્નિ વિમલ હવે, દેખે ત્રિશલા એક કે પિયુને વી
 નવે. ॥ ૫ ॥ હરખે રાય કે સુપન પાડક તેડાળીલા, રાજ સોમ
 સુવ દલ સુળી તેણે વધાવીઆ ॥ ત્રિશલા રાણી વિધિયું ગર્ભ
 સુખે હવે, માય તણે વિહાં હેત કે પ્રભુ નિશ્ચય રહે. ॥ ૬ ॥
 માય ધરે દુઃખ ભેર વિલાપ થણા કરે, કે મેં કીધાં પાપ
 અયોર ભવાંતરે ॥ ગર્ભ હયોં મુખ સેણે હવે કેમ પામીયે,
 હું ખનું કારણ ભણ્યું વિચારું સ્વામીએ ॥ ૭ ॥ અહો અહો
 મોહ વિડંગણા બલ જગતમેં, અણલીડે દુઃખ એવડું પામું પ
 લકમેં ॥ તામ અભિમહ દ્રીપા પ્રભુજીએ તે કહું, માત પિતા
 જીવન તંજમ હું નવિ થઈ ॥ ૮ ॥ કરુણા માણી અંગ દલાળ્યે
 જિનપતિ, બોલે ત્રિશલા માના હૈએ થણું હસતી ॥ અહો
 મુજ જામ્યા જામ્યા ગર્ભ મુજ સલસડ્યો, સેયો સી જિન ધર્મે કે
 મુરતરૂ જેમ કૃત્યો ॥ ૯ ॥ સખીઓ કહે ચિખામણ સ્વામીનો
 સંજો, હલવે હલવે બોલો દસો ખેલો ચલો ॥ એમ આનંદે

પંચ કલ્યાણિક એમ વખાણ્યાં, પ્રમુછનાં ઉદ્ધારે;
સંપ તણા આમહે ઈમ હર્ષ સર, સુરત રહી ચોમાસું રે. ૬૦

કુળસી.

એમ ચરમ જિનવર, સપત મુખકર, ગુણો અતિ ઉદ્ધટ
અપાઠ ઉત્તવલ પંચમી દિને, સંવત સત્તર તહોંતરે;
શ્રી વિમલવિજય ઉવગ્રાય પંકજ, લમર સમ શુભ શિખ
શમવિજય જિનવર નામે, લલિયે અધિક જગીર એ.

અથ શ્રી દીવાલીનું સ્તવન.

જ્ઞાપાછની વાદી અમે ભેતાં રે—એ રેણી.

જય જિનવર જગ હિતકારી રે, કરે સેવા સુર અવતારી
ગોતમ પ્રમુહા ગણધારી, સનેહી વીરજી જયકારી રે.

એ આંકણી. ૧૧

અંતરંગ રિપુને ત્રાસે રે, તપ કોપાટોપે વાસે રે;
લહુ કેવલ નાણુ ઉદ્ધારે. સં ૧૧

કટિલકે વાહ વદાય રે, પણુ જિન સામે ન પટાય રે;
તેણે હરિહંસન પ્રભુ પાય. સં ૧૧

સવિ સુરવદૂ મેઈમેઈ કારા રે, જલ પંકજની પરે ન્યારા રે;
તણ વૃષ્ટા લોગ વિકાર. સં ૧૧

પ્રમુદેશના અમૃતધારા રે, જિનધર્મે વિમે રચારા રે;
નેણે તાર્યા મેઘકુમારા. સં ૧૧

ગણધર આચારજી મુનિ રે, સદુને ધણી પરે સિદ્ધ;
જવ જવ આગમ સંજયીરે, દેવચંદ્ર પદ લીધરે. વીં ૮

અથ શ્રી મહાવીરજિન દીવાલીનું સ્તવનં.

મહારે દીવાળી ધણ આજ છન મુખ જેવાને એ ટેક.

મહાવીર સ્વામી મુગતે પોહોતા, મોતમ કેવલજ્ઞાન રે;
ધન અમાસ દીવાલી મહારે, વીર પ્રભુ નિર્વાણ. પ્રભુમુખ
જેવાને, મહારે દીવાલી ધણ આજ. પ્ર૦

ચારિત્ર પાળી નિરમલું ને, ટાલી વિષય કપાય રે;
એવા મુનિને વાંદીયે તો, ઉતારે જવપાર. પ્ર૦ મ૦ ૨
બાકુલ વહોયા વોરણ ને, તારી ચંદનબાલા રે;
કેવલ લહીને મુકતે પોહોતા, પામ્યા જવનો પાર. પ્ર૦ મ૦ ૩
એવા મુનીને વાંદીયે, જે પંચમ જ્ઞાનને ધરતા રે;
સમવસરજી હઈ દેશના, પ્રભુ તાર્યા નર ને નાર. પ્ર૦ મ૦ ૪
ચાવીશમા જિનેશ્વર ને, મુક્તિ તણા દાતાર રે;
કર જોડી ઠવિ ઈમ જલે પ્રભુ, જવનો દેરો દાલ. પ્ર૦ મ૦ ૫

॥ અથ શ્રી સીમંધરજિન સ્તવન. ॥

ફૂંધ્યો તે આમુ મેકડો, માદાસ વાલાજી રે—એ દેગી.

મનડું તે માહાડું મોકલે, મહારા વાલાજી રે;
સસિહર સાથે સદેશ, જઈને કહેજો મહારા વાલાજી રે ॥ આં.
સરતના સપ્તને તારવા ॥ માળાએકવાર આવેને ત્રા દેશ. ૪૦૧

અથ શ્રી સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

જાત્રા નવાણું કરીએ વિમલગિરિ જાત્રા નવાણું કરીએ,
કોડિ સહસ્ર ભવ પાતક ત્રુટે, ચેતુન્દ્ર સમે દગ કરિયે. વિં
પુરવ નવાણું વાર ચેતુન્દ્ર ગિરિ, સ્વપલ નિષ્કંઠ સમોસરિએ.

॥ વિં ૯૧ ॥

પુંડરિક પદ જપીએ મન હરજે, અધ્યવસાય શુભ ધરીયે. વિં
સાત છઠ દોષ અઠમ તપસ્યા, કરી ચઢીયે ગિરિવરીયે. વિં
પડિછમણા દોષ વિધિશું કરીએ, પાપ પડલ પરિહારિયે. વિં
સચિત પરિહારીને એકલ આહારી, ગુરુ સાથે પદ ચરિયે. વિં
કલિકાળે એ તીરથ મહોદુ, પ્રવહણ નેમ ભવ હરિયે. વિં
ઉત્તમ એ ગિરિવર સેવતા, પદ કહે ભવ તરિયે. ॥ વિં ૯૨ ॥

અથ શ્રી સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

સિદ્ધાચળ ગિરિ જોઆરે પન્થ સાચ્ય હમારા.

એ ગિરિવરનો મહિમા મોટો કહેતાં ન આવે પાર;
રાવણ રૂપલ સમોસર્ગા સ્વામિ, પુરવ નવાણું વારારે. -ધન્ય ૧
મુળ નામક શ્રી આદિજીનેશ્વર, ચક્રમુખ પ્રતિમા આર;
અહ દન્ય શું પૂજે ભાવે, સમકિલ મૂળ આ
ભાવ ભગતિશું પ્રભુ મુજુ માતાં, અપના જન્મ
જાત્રા કરી ભવગ્નિન શુભ ભાવે, નર્ક
દૂર દેશાંતરથી હું આપે, મવણે
પ્રતિલ ઉદારજી નિરૂદ હમારે, એ

રાયણનું સ્તવન

નિહુડી રાયણ તરૂંતળે, સુણ સુંદરી,
 પિહુડા પ્રભુજીના પાયરે ગુણ મંજરી.
 ઉજવલ ધ્યાને ધ્યાઈએ, સુણ સુંદરી:
 એહીજ સુકિત ઉપાયરે, ગુણ મંજરી.
 રીતજ છાયાએ ભેસીએ, સુણ સુંદરી;
 રાતડો કરી મનરંગરે, ગુણ મંજરી.
 પૂજીએ સોવન રૂઢે, સુણ સુંદરી,
 જમ હોય પાવન અંગરે, ગુણ મંજરી.
 ખીરઝરે જંદ ઉપરે, સુણ સુંદરી;
 નેહ ધરીને એહરે, ગુણ મંજરી.
 ત્રીજ ભવે તે શિવ લહે, સુણ સુંદરી:
 યાત્ર નિર્ભજ દેહરે, ગુણ મંજરી.
 પ્રીત ધરી મદક્ષિણા, સુણ સુંદરી;
 હીએ એહને જં સારરે, ગુણ મંજરી.
 અજંગ પ્રીતિ હોય જંદને, સુણ સુંદરી.
 ભવ ભવ તુમ આધારરે, ગુણ મંજરી.
 કુસુમ રૂઝ પત્ર મંજરી. સુણ સુંદરી.
 શાખા થડને મૂઝરે, ગુણ મંજરી.
 દેવ તણા વાસાય છે, સુણ સુંદરી;
 તીરથને અનુકૂળરે, ગુણ મંજરી.
 તીરથ જ્વાળ ધરો સુઠા, સુણ સુંદરી;
 સેવા એહની છાયરે, ગુણ મંજરી.
 જ્ઞાનવિભજ ગુણ બાખીયો, સુણ સુંદરી;
 રોઝુજ મહાન્ધ માંહિરે, ગુણ મંજરી.

અથ શ્રી પર્યુપણ સ્તવેન.

આંખડીએ મેં આજ, મેનુંલે દાહો રે.—એ દેગી.

મુગુમે સાજન સત, પળેચલુ આખ્યાં રે;
 તુમે પુન્ય કરો પુન્યવત, ભવિત મન ભાખ્યાં રે.—એ આંકણી.
 વીરજિનેશ્વર અતિ અણવેસર, વાણા મારા પરમેશ્વર એમ બોલેરે.
 પર્વમાંહે પળેચલુ મોટા, અવર નહિ તસ તોલે રે.—પળે૦ ૧.
 ચોપગ માંહે જેમ કેશરી મે.ટો, વાં ખગમાં ગરૂત તે કહીએરે,
 નહી માંહે જેમ ગંગા મોટી, નગમાં મેરૂ લહીએ રે.—પળે૦ ૨.
 મૂપતિમા ભરતેસર ભાખ્યો, વાં દેવ માંહે સુર ઇંદ્ર રે;
 સકલ તીરથમાંહે શેત્રુએ દાખ્યો, અહમણમાં જેમ ચંદ્ર રે.—પળે૦ ૩.
 દસરા હીવાળીને વળી હોગી, વાં અખાત્રીજ દિવામોરે;
 બલેવ પ્રમુખ બહુજાં છેળીજા, પણ એ મુજિનો વાસોરે.—પળે૦ ૪.
 તે માટે અમર પગાવો, વાં અકૂર્ષ મડોઅવ કીજે રે;
 અકૂમ તપ અધિકાર્ષએ કરીને, નરતપ લાહો લીજે રે.—પળે૦ ૫.
 ટાલ હદામા લેરી ને દેરી, વાં કરપસૂત્ર જગાવો રે;
 ઝાંઝરનો હમકાર કરીને, ગેરીની ટોગી મગી આવો રે.—પળે૦ ૬.
 સોના રૂપાને ફુલડે વધાવો, વાં કરપસૂત્રને પૂજે રે;
 નવ વખાણુ વિધિએ, સાલગતાં, પાપ મેવાસી મૂજે રે.—પળે૦ ૭.
 એ અકૂર્ષનો આચ્છવ કરતાં વાં બહુ જન જગ ઉદ્ધર્વા રે;
 વિબુધ વિનીગ વર સેવક એહથી, નવ નિદિ મિદિ સિદિ,
 વર્ધા રે.—પળે૦ ૮

વડા કંડપનો છઠ્ઠ કરીને, વીર ચરિત્ર સુણીનેછ,
 પડવે ને દિન જન્મ મહોત્સવ, ધવલ મંગલ વરવીનેછ.
 આઠ દિવસ લગે અમર પગાવી, અકુમ્બો તપ કીનેછ,
 નાગકેતુની પરે કેવલ લહીએ, એ શુભ ભાવે રહીએછ,
 તેજાધર દિન ત્રણ કલ્યાણક, મણુધર વાદ વહીનેછ,
 પાસ નેમિસર અંતર ત્રીને, રૂપલ ચરિત્ર સુણીનેછ.
 બારસે સૂત્ર ને સમાચારી, સંવત્સરી પડિક્કમી એછ,
 ચૈત્યપ્રવાડી વિધિશું કીને, સકલ જંતુને ખામીનેછ;
 પારણાને દિન સ્વામીવત્સલ, કીને અધિક વડાઈછ,
 માનવિજય કહે સકલ મનોરથ પૂરે દેવી સિદ્ધાઈછ

શ્રી પર્યુપણુપર્વની થાય.

શ્રી હનુમંત તીરથ સાર—એ ચર

જિન આગમ ચૌ પરવી ગાઈ, ત્રણ ચોમાસા ચાર અઠાઈ,
 પર્યુસણુ સજાઈ. તે એ શુભ દિન આખા ભણી, ઉડો આજસ
 છડો માણી, મર્મની નીક મંડાણી. પોસલ પડિક્કમજા કરો
 ભાઈ, માસ ખમલુ પાસ ખમલુ અઠાઈ, કરપ અડમ સુખદાઈ.
 દાન દયા પૂજા દેવ સુરિની, વાચના સુણીયે કરપમુતરની
 આજ્ઞા વીરજિનવરની. ॥ ૧ ॥

સાબગી વીરનું ચરિત્ર વિચાર, ચડેદ સ્વપ્ને જન્મ્યા
 ઉજમાળ, જન્મ મહોત્સવ રસાળ આમલકીડાએ મુરને હરા-
 વ્યો, દિશા લઈ કેવળ ઉપજાવ્યો, અવિચળ ડામસે ભાવ્યો.
 પાસ નેમિ સંજંધ સાંજગીયે, સહુ જિનનાં અંતર સુણીએ,
 આદિ ચરિત્ર સાબલીએ. ॥ ૨ ॥

श्री ऋषभदेव स्तुति.

कद्वय विहीनं चंद.

अन्याभोगविभोपनेकतरेषु, विस्तारिकमंगली,
रत्नानामज्जनाभिनंदन मद्धा, नटपदाभासुरैः
अकल्याणविनपाकपक्षविदुषां, संपादय प्रोज्जिता,
रत्नानामज्जनाभिनंदन मद्धा, नटपदाभासुरैः
ते व. पद्य जिनेराभाः कृतज्ञे, नायिस्त्रिपुरांभने,
दार्श्विजमरोयता सुमनसे, मंदारवा राजिता
पदपादो य सुरोज्जिता. सुरजया-यकुः पदोपेभम,
दार्श्विजमरोयिता सुमनसे, मंदारवा राजिता.
गान्धि वरपुत्राभिधेनुमभवा-यनैमभायैर्नयै,
रक्षो अजन हेतु कश्चित्तमदो-दीर्घांभमावद्वनः
नृपकपैर्न तप्यं विने प्रवचनं, दंपत्युवावावली,
मोक्षमंजनहेतुकश्चित्तमदो, दीर्घांभमावद्वनः.
श्रीऋषभदेवस्त्रिपि यत्र निवमहधत्त म पादपद्मीः कृतः
नक्षत्री केतवस्तुः वया समुदित, गुण मरी आसिता
पादपदः यनदेवता निवपदी, तनामज्जनादी केने,
नाक्षत्री के नरकवत्या मनुदित, गुणमरीमाविता.

श्री अभिनंदन स्तुति.

त्वमशुभा-यमि दन नदिता, सुरवपुनवन परमिदर,
रमरकदीर्घ विद्यारणु केदरिनी, सुरवपुनवन परमिदरः

કરજોડી બીજે હું પ્રભુનું તસપાચ,

એમ લલિતવિભવ કહે પૂરો મનોરથ માયા ॥ ૪ ॥

પંચમીની સ્તુતિ.

શ્રાવણ શુદ્ધ દિન પંચમીએ જન્મ્યા નેમ નિષ્કંદતો,
રયામ વરણ તનુ ચોભતુ એ મુખ સારદકો ચંદતો,
સહસ વરસ પ્રભુ આઉપુંએ પ્રહસચારી ભગવંતતો,
અષ્ટકર્મ હેલે હણીએ પહેંઆ મુક્તિ મહંતતો. ॥

અષ્ટાષ્ટ આદિનિનએ પહેંઆ મુક્તિ મોઝારતો,
વાસુપૂજ્ય ચંપાપુરીએ નેમ મુક્તિ ગીરનારતો,
પાવાપુરી નગરીમાં વસીએ શ્રી ચીરવણ નિર્વાણતો,
સમેતશિખર વિશ સિદ્ધ હુઆએ શિવ વહુ તેહની આણતો.

નેમન્યામ જાની હુઆએ સાજે સાર વચનતો,
છવડયા શુભ વેલડીએ કીર્ત તાસ જતનતો,
મૃપા ન ભોલો માનવો એ ચોરી ચિત્ત નિવારતો,
અનંત લીર્ધ કર એમ કહેએ પરકરીએ પરનારતો. ॥

ગોમેદ નામે જલ્લ ભલોએ દેવી શ્રી અંબીકા નામતો,
શાસન સાન્નિધ્ય ને કરેએ કરે વળી ધર્મનાં કામતો,
તપગચ્છ નાયક શુભ નીલોએ શ્રી વિભવસેન સારિ રાવતો,
વિપક્ષદાસ પાવ સેવતાંએ સકુળ કરો અવતારતો. ॥

साकर सेती तरणां लेतीं भुजे पशुं यावती,
अमृत भीहुं स्वर्गे दीहुं सुरवधू गावती.

॥ ३ ॥

जम्भुज इक्षौ वामन जक्षौ भरतके क्षुपावती,
अथार ते जाही कच्छपवाही दाय जस शामणी:

यौकर मेढा नागार्द्धा देवी पद्मावती,

सोवन मंगि प्रभु सुखगाती वीरधरे आवती.

॥ ४ ॥

श्री वासुपुत्र्य स्तुति.

अध्यास ७६.

पूज्य श्री वासुपुत्र्यावृजिन जिनपते नूतनादित्यकान्ते

डमायासंसारवासावन तरसाती नवाखानभाडो;

आनआ जायतां श्री प्रभवभवभयाग्निप्रती लक्षितभान,

मायानं सारवा सावनवरतरसाहीनवाखानभाडो.

पुतोयत्पादपांशु. शिरशि सुरततैरा यरव्युष्ट्योनी,

याता पत्राडसमानाडप्रति मढ भवती हारा तारा जयंती:

कीर्त्तः काल्या ततिः सा प्रविकिरतुतसं जैनराष्ट्र रज्जते,

याता पत्रासमाना प्रति मढभवती हारातारा जय ती.

नित्य हेतुपपत्तिप्रतिहृत्प्रभुमतप्रोद्धातभ्यंतणंधा,

पापायासाध भानामहन तवसुधासारहृद्या हितानि;

वाणीनिर्वाणुमानं प्रवृत्ति परिगता तीर्थनाथ क्रियान्मे,

पापायाडसाध भानामहनत वसुधासार हृद्याहितानि.

रक्षःशुद्धमहाद्विप्रतिहृति यमिनी वाहितपेवलाएव,

सत्तालीका नडाप्ता परिकरमुद्दिता स सुभावा भवतं,

જગત સ્થિતિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા
કેવલ શ્રી રાયા, મોક્ષ નગરે સિધાયા

શ્રી શાંતિનાયની સ્તુતિ.

શાંતિ સુહૃંકર સાહિબો, સંયમ અવધારે
સુમતિને ઘેર પારણ, ભવ પાર ઉતારે;
વિચરતાં અવની તરે, તપ ઉમ્મ વિહારે,
જ્ઞાન ધ્યાન એકનાનશુ, તિર્થ ધાને તારે.

ભાવનામાં ગવાતી પૂજાઓ.

૧

મુચરો માનીને લેજે મોડીરાજ,
અરજ મુજીને મારો મુચરો માનીને લીજે. ૧
કુપારે કાજ સંવડનાં લીજે,
દીલભર દરીયાન લીજે. મોડીરાજ. ૨
તું અપિનાયી અંતર વમીએ;
હુને દીલ ન પ્રતીજે. મોડીરાજ. ૩.
ગુણ નિધિ મોડીરાજ દીલભા ધરાય,
સફલ મનોરથ સીજે. મોડીરાજ. ૪.
રૂપ વિશુધનો મોહન પલલો,
મદ દડીને પ્રવમીજે. મોડીરાજ. ૫.

દાળી.

પુરોગમ સમતા જે તોડી પડે, એ રીતે

તપ કરિએ સમતા સખી પડે, તપ કરવાસ કરાવે કરમા, હડીએ કર્મ અરિભદ્રમાં તપ
ખાવત પીવત મોક્ષ ને માને, તે સિરદાર મહુ મદમાં ત
એક અચિરજ પ્રતિ યોતે તરતાં, આવે ભર સામર તટમાં ત
કાશ અનાદિકા કર્મ સ ગતિયે, છુટ પડીયો જુ પડ પડમાં ત
તાસ વિયોગ કરજીએ કરજ, જેલે નવી ભમીએ ભ ભદ્રમાં ત
હોયે પુરાણ તે કર્મ નિર્જરે, એ સમ નહિ સાધન પડમાં ત
ધ્યાન તપે સવિ કર્મ જહાઈ, ચિવવપુ વરીયે ઝડ પડમાં ત

તપની પૂજા.

વિમ દળે તપ સુજુ થડી, તપથી ભવ વિહાર,
પ્રસાદયો તપ સુજુ થડી, વીરે ધન્યે અજુમાર.

દાળી.

સાચા સાધકો કાશ જોર પાનવા હો, એ રીતે

તપસ્વા કરતાં હો કંજે જોર જાળવા હો એ આંતર્યી,
ઉજમણાં તપ કેસ કરતાં, સાલન સોદ ચલાવા હો,
વીર્વ ઉઠાસ વપે તેલે કારણ, કર્મ નિર્જરે પાયા તપ
અગ્નિદિ અગ્નિમા સવિમાદિક, તિમ લદિ અગ્નીલાદો,
વિષ્ણુમહાદિક પરે જદમાં, પામત જેવત જગીશા તપ

સમ્યક જ્ઞાન ને ચિનુવર જાણિયુંઃ જડતા જાતની ઉત્તર
જાણ

જાણાણ વિવેચન પરગડો, કીરનીર જેમ હંસો રે;
જાગ અનંતમેરે અસરનો સદા, અપ્રતિપાતિ પ્રકાશ
જાણ

મનથી ન જાણે રે કુંભકરણ વિધી, તેહથી કુંભ કેમ થા
જ્ઞાન હયાથી રે પ્રથમ છે નિષમા, સદ્ સદ્ જાણ વિકાસ
જાણ

કંચન નાણું રે સોચનવંત લહે, અધિઅધ પસાય રે;
એકાંતવાદી રે તત્ત્વ પામે નહીં, સ્વાદ્વાદ રસ સમુદાય
જાણ

જ્ઞાન જર્ણા જરતાદિક જાણ તર્ક, જ્ઞાન સકળ શુભ મૂળ
જ્ઞાની જ્ઞાનગણી પરિણતિ થકી, પામે જાણજલ કુલ
જાણ

અઃપાગમ જર્ણ ઉત્તર વિહાર કરે, વિચરે ઉદયમંધર રે,
ઉપદેશ માલામાં કિરિયા તેહની, કાચ કચેશ તસ હુંત રે.
—જા.૦

જ્યંત ભૂષા રે જ્ઞાન આરાધતે, તીર્થ કર પદ પામે રે;
જે જે જોઈએ તે જોઈએ, જે જે જોઈએ તે જોઈએ

ધનુષ તીર મદ ચક્રધરે જે, વચરી મારણ કાળ,
અર્ધાંબે જે રમણી રાજે, તેહને નહિ કંઈ લાગ;
દેવ ન કહીએરે નારી ઉપાસીને, પગે નવ પડિયેરે કો
તસપય નમતાં રે પામયો હાંસીને—

ધન કણ કંચન કામની રાતા, પાવેતણા ભંડાર,
મારજ લોપી કોપીન પહેરી, કિમ લેશે ભવપાર;
પરિમહ સંગીરે રહ્યા ધર માંડીને, વિષય પ્રસંગીરે, હન
મત રુદે કરભેરે લોચ વિલાસીને—

ગો મહીપી અણ અપી પય માખણ, ખરી કરશી રુ
રોગી અરક સુખર ખુરસાણી, પય માખણ નહિ રુ
દુરગતિ પડતાં રે રહેને સારને, ધર્મ તે કહીએ નિ
નામે ન બૂલોરે ભુજો તપાસીને—

લોરી ભરી દૂર નિવારો, મત કરો લોભ

કામા કયા મનમાં

પાપ કરભેરે ભવ

સુખ જસ લહીએરે

પંચ સમિતિ ત્રણ સુ

શુકલ ધ્યાનમાં જસ

તસ પદ પૂજેરે સરખા

સેવો ધ્યાવોરે પરમ

ગિત ઉત્તમ પદ પચની સેવા
રૂપવિગય કેહે અનુભવ લીલા,

જ્ઞાન અભ્યાસીને, સુખ દમ ધરતો રે,
શિવ મુખ વરતો રે, ચિદ ધન વાત્રીને. મન૦ ૭

શ્રી આત્મબોધની સમગ્રાય.

મત પડ મોહ પિચર માલિ માયા ભગદે.

ન રૂપ શમા મુત સુતા ધરનાર રે,

થી પોહા, કારિઓ પરિવાર માયાજાળ રે. મુજ. ૧

રે ચક્રી રામા ભુજો જિત મદમત રે.

નેકટ આવે, ગજિત ભયે તત માં મુજ૦ ૨

પર રે, મેરુનો કંઠે રે.

હાથ ધરતા, મુકી સર્વ અખાંડ માં મુજ૦ ૩

શ્રી હુકમ કરતા, પહેરી નવસા વેષ રે,

માં મુજ૦ ૪

ધરત તોડા, મરી ગયા જમદંત

ને અધર રાગા, કરત નવ નવ ખેલ રે

માં મુજ૦ ૫

મુજવ પાદે, કરત પર પર દેલ

મનવંત કોતન, સંવ હરે પદ પદ રે.

માં મુજ૦ ૬

ધર્મ કરણી, પામિ શાશ્વત સદ

શ્રી મુમતિવિજય કૃત આત્માને ઉપદેશની

સમગ્રાય.

જુ મેર. વાતમા. પર ન્યરીથી પ્રાંત મ નેદ:

સંગત નહિ ભલી, તાથ કુલમાં ભાગ્યે ખેડ ૮૦ ૧

સંસાર છે કાર્યો હોયે છે આજ પંડિત;

પ. સોગ્રી નર સજ ગણ ગયે. પ. તેરો કયાં ગણુલીદોય મિ.
 ઓરો મંદીર માગીઆ. પ. કરશે જિન ગું રાગ. મિ. પ. વા-
 ન કિંકર સોચના. પ. હમની ધન નન આગ. મિ. પ. શૂદો
 જ સંસાર હે. પ. મુપનાકા જો ખેલ મિ. પ. નય કરે નાન
 મજહે, પ. કરશે પ્રભુ ગુ મેગ મી પ.

માનની સઝાય.

દે હુય માન ન કોનુએ. મને વિનય ન અવે રે.
 વિનય વિના વિદ્યા નહી, ના મિમ નમજિ પાવેરે રે ૦ ૧
 સુમજિ વાંજ અર્ધન નદિ અગિય નદિ. પોણ નદી મુજિરે,
 મુજિના ન મોડેગ પાન ને હમ લહીએ મુજિરે રે ૦ ૨
 વિનય વડો ન નામ ગુણમા અધિકારી રે
 માને ગુણ અવ નહી. માગી એ એ વિચારી રે રે ૦ ૩
 માન કરું એ નાવજ. ૧ નો નામે માંખેરે.
 દુર્યોધન નવ કા. જન નાંવ દાર્યોરે રે ૦ ૪
 સુમા લ ન ના ૧ ન હાવીએ ખાટો રે.
 ઉદય ૧ ન નામ. દેએ દેશ વટોરે. રે ૦ ૫

અમ શ્રી માયાની મઝાય.

નમા ૧ નુ નજ અગ્રીયેલ. સત્ય વચન કાલાન,
 નાનામા સર્માજા વમેલ, માયામા મિયાતરે માગ્રી
 ન સીંગ માયા લચાર. એ માંખી ૦ ૧

મુખ ચીકોઁ જૂઠો મનેજી, કુદ કપટનોરે કેટ
 જીએ તો જી જ કરેજી, ચિતમાં તાકે ચાટરે પ્રાણી૦ ૨
 આપ ગરજે આયો પડેજી, પણ ન ધરે વિશ્વાસ,
 મેલ ન છટે મન તણેજી, જો માયાનો પાસરે. પ્રાણી૦ ૩
 જંદ શું બાધે પ્રીતથીજી, તેહ શું રહે પ્રતિજ્ઞા;
 મન શું મુકે આમજોજી, જો માયાનું મૂળ રે. પ્રાણી૦ ૪
 તપ કીધો માયા કરીજી, મિત્ર શું રાખ્યોરે લેહ;
 મહિ જિનેશ્વર જાણ્યોજી, તો પામ્યા શી વેકરે. પ્રાણી૦ ૫
 ઉદય રતન કહે સાંભજોજી, મેલો માયાની ભુલ;
 મુક્તિપુરી જાવા તણેજી, જો મારગછે શુદ્ધરે. પ્રાણી૦ ૬

અથ શ્રી અરણિક મુનિની સત્તમ

અરણિક મુનિર ચાલ્યા યોચરી, તડકે દાજે શીયોજી,
 પાપ અણુવાણેરે વેણુ ખરજતે, નન મુકું માજી મુનીયોજી. અ૦૧
 મુખ કરમાયું રે માલની દુલ્લ જ્યુ, ઉમેા યોખની હોજી;
 ખરે બપોરે લીઠો એકલો, મોહી માનિની લીઠોજી. અ૦૨
 વપણુ ર ગીતીરે નવજો વિધિયો, રૂપિ મળ્યો તેજો કાજોજી;
 દ.સીને કહે જારે ઉનાવગી, રૂપિ તેડી વેર આજોજી. અ૦૩
 પાવન કીજેરે રૂપિ ઘર આંગણું, વેરો મોદક સારોજી,
 નવ યૌવન રસ કાયા ઝાં દહોદ, સફળ કરે સંસારોજી. અ૦૪
 ચંદ્રાવદનીયે ચારિત્ર ચૂક્યું, મુખ પિત્તમે દિવ રાનોજી;
 બેડો મોજે રે રમનો સોગડો, નવ લીડી નિજ માનોજી. અ૦૫

અથ આપ સ્વભાવની સુઝાય.

૧. ૫ સ્વભાવમ રે અજધુ સદા મગનમે રહેના,
 ૨. ૧૧ ૭૭ હે કરમાપીના, અચરિત કબુ અ ન સ્તીતા અ.૦ ૧
 ૩. ૧૬ કન કાઈ નદિ તેસ, કમા કરે મેસા મેસ,
 ૪. ૧૭ ૧૮ ના તરી પાસે, અવર સદુ અનેર. આ.૦ ૨
 ૫. ૧૯ ૨૦ અવિનાશી, અજ હે મનકુ વિજામી,
 ૬. ૨૧ ૨૨ જમ દૂર નિકમી, તમ તુમ ચિવકા વામી. અ.૦ ૩
 ૭. ૨૩ ૨૪ રીસ રીક મવીસા, એ તુમ ફાજા રીસા,
 ૮. ૨૫ ૨૬ તુમ કનકુ ફેર કરીસા, તમ તુમ જમકા મીના આ.૦ ૪
 ૯. ૨૭ ૨૮ સ નિગાસા, એ હે જમ જન પાના,
 ૧૦. ૨૯ ૩૦ અજાન, લેડો સદા મુખ વાસા. આ.૦ ૫
 ૧૧. ૩૧ ૩૨ કમલીક સજી, કમલીક દુરા અજાજી,
 ૧૨. ૩૩ ૩૪ ને ને ને ને ને, નવ પુદવકેરી નાજી અ.૦ ૬
 ૧૩. ૩૫ ૩૬ ન જન ન જન, જન પેવાન મનેકરી,
 ૧૪. ૩૭ ૩૮ ન જન ન જન, ૭૭ વર શિવનારી આ.૦ ૭

